

Og naar vi nu se paa en Lov af en saa omfattende Natur som denne, saa siger jeg ligesom andre ærede Medlemmer, at vi maa have den meget grundig og nøie gjennemset i et Udvalg, og jeg haaber da, efter som vi indenfor dette Thing have saa mange forstandige Mænd, der forstaa sig paa den Slags Ting, at vi, hvis dette Lovforslag bliver ophøiet til Lov i Nar, kunne se denne gaa ud saaledes, at naar Befolkningen læser den, hvor den kommer til at gribe ind første Gang, den da vil erfare, at vi have været heldige i Affattelsen af den, og at ikke Borgerne paa en eller anden Maade komme til at lide Uret. Det er kun det, jeg har at tilføie, idet jeg kan slutte mig til, hvad andre ærede Medlemmer have udtalt, at jeg forventer, naar Betænkningen foreligger, at se Lovforslaget gjennemarbejdet saaledes, at vi kunne føle Beroligelse overfor den Ting, vi nu staa tvivlende lige overfor.

Clausager: Vige overfor de Udtalelser, der ere fremkomne fra min ærede Side-mand (Kjær) og fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Jungersen) om den særlige Frygt for, at Befolkningen skulde blive uehelligt stillet, eller risikere at faae deres Besætninger i de i Loven omhandlede Tilfælde tagerede altfor lavt, vil jeg til-lade mig en lille Modbemærkning. Det er en Selvfølge, at ingen af os Landmænd i Særdeleshed kan ville bidrage til, at Befolkningen under slige uehellige Tilfælde som smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene skulle lide nogen Støde, eller for at bruge et stærkere Udtryk, endogsaa blive ruineret. Vi er vistnok Alle enige om, at under saadanne Tilfælde bør ydes tilstrækkelig og forsvarlig Erstatning efter Lovgivningens nærmere Bestemmelser. Hvorvidt der skal gives hel, $\frac{2}{3}$ eller halv Erstatning, vil Loven nærmere komme til at omhandle. Men med Hensyn til Taxationerne kan jeg ikke undlade at udtale som min Betragtning, at det ganske vist ikke sjældent kan hænde, at slige Taxationer kunne blive lidt overdrevne, i den Henseende maa jeg være enig i, hvad der er blevet udtalt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack). Jeg har sagt, og jeg skal gjentage det, at det selvfølgelig ikke kan falde mig eller Nogen ind, at Taxationer under slige Omstændigheder skulde ansættes for lavt. Men for lavt og for høit er to Ting, og naar de ærede Medlemmer, jeg har nævnt, have sagt: hellere for høit end for lavt, kan jeg maasse nok give dem Ret, set fra den enkelte Giers Standpunkt, men vi bør dog vistnok helst være enige om som Regel, at Taxationerne

helst skulde ansættes passende, hverken for høit eller for lavt. Den Udvei, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) anviste, at de 3 særlig interesserede Parter, Staten, Amtet og Besætningens Eier, hver især faae deres Andel i Valget eller Bestikkelsen af Taxationsmændene, forekommer mig overordentlig heldig. Det er godt nok, at en Dømmer eller en Herredsfoged udnævner villige Mænd til i slige Tilfælde at være Taxationsmænd; det kan være, at han er heldig, men han kan maasse ogsaa træffe at være uehellig i Valget. Naar derimod Staten har en Taxationsmand, helst for hvert Amt, og Amtsraadet til enhver given Tid, som det let kan ske, ogsaa vælger en naturligvis krea-turkyndig Mand, og Besætningens Eier ligeledes til enhver Tid kan træffe sit Valg, ser jeg ikke rettere, end at derved kommer man i Virkeligheden Forholdene nærmest paa den bedste Maade. Forøvrigt skal jeg kun gjøre en lille Bemærkning lige overfor det ærede Medlem for Sorø Amts 4de Valgkreds (Holstein-Holsteinborg), der udtalte en Frygt for, at det særlig vilde støde Dyr lægerne i deres Kred, om de skulde have Tilsyn med de omhandlede Sygdomme efter denne Lov. Jeg tror dog nok, at det er en utidig Frygt; det kan ikke let tænkes, at Beboerne af den Grund skulde blive misfornøiede med eller fortrydelige paa Dyr lægen, fordi han udfører et Hverv, der ikke alene maa være i det Of-sentliges, men ogsaa i Enhvers, særlig Gier-nes velforstaaede Interesse. Vi maa forudsætte, at Dyr lægen vil handle efter bedste Skjøn og Samvittighed, og gjør han det, har jeg for min Del ikke nogen særlig Frygt for, at han skal blive uehellig stillet, eller paa den Maade gaa Slip af og lide Tab i sin Virksomhed. Jeg tror, at naar den lo-tale Dyr læge ellers forstaaer sine Ting, som han bør, og nyder den almindelige Agtelse, som man forudsætter maa være Tilfældet, vil han ikke komme til at føle noget Besvær eller for Resten blive vanskeliggjort i Udøvel-sen af sin Næringsvei.

N. Jensen: Jeg er enig med ærede Talere i, at denne Sag lader sig bedst be-handle i et Udvalg, men det maa paa den anden Side være Medlemmerne tilladt at hende Udvalgets Opmærksomhed paa forskjellige Ting, thi hele Thinget kan jo ikke gaa i Ud-valg, og saaledes har jeg ogsaa et Par Be-mærkninger. Den første angaar 6te Stykke i § 8, hvori der staaar, at saafremt Gieren selv ved sit Forhold har givet Anledning til, at et nedslaaet Dyr er blevet angrebet af den paagældende Sygdom, fortaber han sin Ret